

O ŘEPĚ

Jednou nasadil dědek řepu. Zaléval ji, chodil se na ni dívat, očima ji potahoval a řepa rostla, až vyrostla veliká, převeliká.

Je čas sklízet, pomyslel si dědek a chtěl řepu ze země vytáhnout.

Táhne – potahuje, vytáhnout nemůže.

Co dělat? Lehká pomoc – zavolal si babku. Babka spěchá, aby řepu vytáhli.
Babka za dědka, dědek za řepu: táhnou – potahují, vytáhnout nemohou.

Co dělat? Inu, dědku, snadná pomoc, pozveme vnučku, naši milou Aničku. Vnučka spěchá, aby řepu vytáhli. Vnučka za babku, babka za dědka, dědek za řepu: táhnou – potahují, vytáhnout nemohou.

„Dědo, bábo, zavoláme pejska, řepa musí ven,“ poradila Anička a hned zavolala Oříška. Pejsek spěchá, aby řepu vytáhli. Pejsek za vnučku, vnučka za babku, babka za dědka, dědek za řepu: táhnou – potahují, vytáhnout nemohou.

„Ještě máme kočičku,“ štěká pejsek, „ta nám pomůže.“

Zavolali Micku. Kočička za pejska, pejsek za vnučku, vnučka za babku, babka za dědka, dědek za řepu: táhnou – potahují, vytáhnout nemohou.

Co dělat? Kočka zavolala myšku, aby také pomáhala. Myška za kočičku, kočička za pejska, pejsek za vnučku, vnučka za babku, babka za dědka, dědek za řepu: táhnou – potahují a najednou bác – vytáhli řepu ze země ven.

